

ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА ПРОГРАМИ ФІЗІОЛОГІЯ АДАПТАЦІЙ

Тип модуля:

вибіркова.

Семестр:

другий.

Обсяг модуля:

Загальна кількість годин – 120 (кредитів ЄКТС – 4), аудиторні години: лекції – 16, практичні – 16.

Лектор:

кандидат біологічних наук, доцент – *Філь Віталій Михайлович*.

Результати навчання:

- вміти використовувати на практиці методики адаптації до дії агресивних чинників зовнішнього середовища для профілактики деяких патологій організму;
- вміти володіти основними методами підвищення стресостійкості організму;
- вміти застосовувати теоретичні знання про механізми фізіологічної адаптації організму в практичній роботі та повсякденному житті.

Спосіб навчання:

аудиторне.

Необхідні обов'язкові попередні та супутні модулі:

- Анатомія і фізіологія людини;
- Біохімія;
- Фізіологічні основи навчальної діяльності.

Зміст навчального модуля:

Вступ у дисципліну «Фізіологія адаптації». Основні положення теорії функціональних систем П. К. Анохіна. Загальні принципи і механізми адаптації. Теорія неспецифічної адаптації. Постстресорні адаптаційні зміни в метаболізмі. Адаптація до фізичних навантажень. Гостра гіпоксія, гіпероксія, гіпо- та гіперкапнія. Адаптація до умов гравітації. Реакції організму на перегрівання, переохолодження та дегідратацію.

Рекомендована література:

1. Агаджанян Н.А., Торшин В.И. Экология человека. М.: КРУК, 1994. 256 с.
2. Біохімія стресу: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О.Д. Боярчук ; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. – 177 с.
3. Меерсон Ф. З. Адаптация к стрессорным ситуациям и стресслимитирующие системы организма // Физиология адаптационных процессов. – М., 1986. – С. 421–422.
4. Меерсон Ф.З. Адаптация, стресс и профилактика. – М.: Наука, 1981. – 278 с.
5. Меерсон Ф.З. Физиология адаптационных процессов. – М. : Наука, 1986. – 253 с.
6. Селье Г. Стресс без дистресса. – Рига: Виеда, 1992. – 109 с., ил.
7. Судаков К.В. Системные механизмы эмоционального стресса // В сб.: Нервные и эндокринные механизмы стресса. – Кишинев, «Штиница», 1980. – С. 173–184.
8. Судаков К.В. Системные механизмы эмоционального стресса. М.: Медицина, 1981.
9. Тарасов В.В. Экология человека в чрезвычайных ситуациях. Изд-во МГУ. 1993. 128 с.
10. Федоров Б.М. Стресс и система кровообращения. – М.: Медицина, 1990. – 320 с., ил.
11. Физиология адаптационных процессов. Руководство по физиологии / Под ред. П.Г. Костюка и др. М., 1986.

Форми та методи навчання:

лекції, практичні заняття, самостійна робота.

Методи і критерії оцінювання:

- Поточний контроль (30%): відповіді на практичних заняттях, співбесіда з лектором, підсумкова контрольна робота;
- Підсумковий контроль (70%, залік).

Мова навчання:

українська.